

θεόν φοβούμενους, ἐκλελεγμένους ἀπὸ τὴν πολιτείαν καὶ τὸν ἀρχιερέα σας καὶ ἀπὸ ὅλην αὐτὴν τὴν σοῦμμαν τῶν πραγμάτων ὅπου ἤθελεν διατιμηθῇ νὰ λαμβάνη ἡ πρώτη θυγάτηρ τό ἓνα τρίτον εἰς προικοδοσίαν καὶ νὰ μείνωσιν τὰ δύο μέρη διὰ τὰ ἐπίλοιπα τέκνα καὶ πάλιν εἰς τὴν προικοδοσίαν τῆς δευτέρας θυγατρὸς νὰ γίνεται ἡ αὐτὴ διατίμησις ἐκ τῶν πραγμάτων τῶν εὕρισκομένων καὶ νὰ λαμβάνη καὶ αὐτὴ τό ἓνα τρίτον ἀπὸ αὐτά, ὁμοίως ἂν εἶναι καὶ τρίτη ἢ καὶ τέταρτη ἢ καὶ περισσότεραι θυγατέρες ...

Κεφ. Ζ'

Μετά θάνατον τῶν γοναίων αἱ ὑπανδροὶ καὶ προικοδοτούμεναι θυγατέρες νὰ μην ἔχουν ἄδειαν νὰ ζητοῦν κληρονομίαν ἀπὸ τοὺς γονεῖς των, εἰ δέ καὶ θέλουν κληρονομίαν, νὰ κάμωσι συνεισφοράν τῆς προικὸς των καὶ νὰ βάλλωσιν εἰς μέσον τὴν προῖκαν ὅπου ἔλλαβον καὶ ἔτζη νὰ ἐμβαίνουν εἰς κληρονομίαν, καθὼς οἱ ἱεροὶ νόμοι ἀποφασίζουν ...».

483

1754. Απόφαση ἐκκλησιαστικοῦ κριτηρίου καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἐγγράφα. Κέρκυρα.

Δ. Κ α π ἄ δ ο χ ο ς, *Ο Σολωμός δεσπότης τῆς νομικοῦ καθεστώτος τῆς εποχῆς του*, Αθήνα 1992, σ. 105-118.

484

1754-1824. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Ζάκυνθος, Ναύπλιο, Σύμωρη, Τρίπολη.

Τ. Γ ρ ι τ σ ὅ π ο υ λ ο ς, «Σύμμεκτα Ἀρκαδικὰ Ι. Δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα Τριπολιτσᾶς», *Γορτυνιακά* 1 (1952), σ. 145-155 αρ. 1-13, σ. 156-161 αρ. 15-23.

484α

1754-1852. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Ρόδος.

Ἰ. Τ σ ο π α ν ἄ κ η ς, «Λίγο φῶς στὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ τῆς Ρόδου κατὰ τὴν μέσση Τουρκοκρατία (II. Μέσση καὶ ὀψιμη τουρκοκρατία – Συνέχεια καὶ τέλος)», *Δωδεκανησιακὰ Χρονικά* 3 (1974), σ. 105-129, αρ. 7-18.

485

1754-1896. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Βούλγαρο, Θεολόγος, Καλλιράχη, Ποταμιὰ (Θάσος).

Κ. Χ ι ὀ ν η ς, «Ἀνέκδοτα ἐγγράφα τῆς Θάσου ἀναφερόμενα στὸ ἔθιμο

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τοῦ “παλληκαριάτικου” καὶ “κοριτσιατικού”», *Μακεδονικά* 14 (1974), σ. 141-146, 148-149.

ΠΡΟΓΑΜΙΑΙΑ ΔΩΡΕΑ ΑΝΔΡΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΖΥΓΟ («ΚΟΡΙΤΣΙΑΤΙΚΟ»)

1878, Νοεμβρίου 15

«Διὰ τοῦ παρόντος γράμματος δῆλον ἀποκαθίσταται ὅτι ἐγὼ ὁ ὑποφαινόμενος Ἰωάννης Ἀναστασίου Ἰατροῦ, ἐπειδὴ ἐλθὼν εἰς δεῦτερον γάμον καὶ ἔλαβα εἰς νόμιμον σύζυγόν μου τὴν Ἀνούδα θυγάτηρ σκαρλάτη Ἀργυροπούλου, καὶ κατὰ τὸ ἔθος τοῦ τόπου, ἔδωσα εἰς τὴν ρηθείσαν Ἀνούδα εἰς προγαμιαίαν δωρεὰν κορητσάτηκον, τὸ μισὸν ὁσπότην μου ἀνώγειον καὶ κατώγειον καὶ μὲ τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ περιοχὴν του, ὅθεν ἀπὸ Σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλει εἶναι τελεία πληρεξουσία καὶ ἰδιοκτητήσα εἰς τὴν ἄνωθεν μισὴν οἰκίαν ἢ ρηθείσα σύζυγός μου ἀνούδα, καὶ ἀνεπηρέαστη ἐκ τῶν παιδῶν μου καὶ ἐφ' ὅλων τῶν συγγενῶν μου ἕως ὅτου ζῇ, καὶ ἄνευ τεκνοποιήσεως. ἂν ὅμως ὅπερ μὴ γένοιτο καὶ συμβῇ θάνατος ἤθελεν προτελευτήσῃ ἢ ἀνούδα σύζυγός μου ἄνευ τεκνοποιήσεως, νὰ διαμένη ἢ οἰκία μου εἰς τὰ παιδία, ἢ δὲ καὶ τεκνοποιήσῃ, ἔχει τὸ ἐλεύθερον ἢ σύζυγός μου Ἀνούδα, νὰ πωλήσῃ τὴν ἄνωθεν οἰκίαν ἀνεμποδίστως, εἰς ὅποιον πρόσωπον θέλει, ἢ εἰς τὰ τέκνα αὐτῆς νὰ τὸ δίδῃ, ὅθεν ἐγένετο τὸ παρὸν μὴ καὶ ἐπεδώθῃ αὐτῇ ἵνα ἰσχύῃ εἰς ἐνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν διηνεκῇ ἐν παντὶ δικαστηρίῳ δικαιοσύνης καὶ ὑποφαίνομαι ...».

486

1755. Πρακτικὸ ἐκλογῆς καρχαίλας. Μήκωνος.

Γ. Εὐαγγελίδης, *Η Μήκωνος*, Ἀθήνα 1913, σ. 114-115.

487

1755. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Καστοριά.

Γ. Χιονίδης, «Ἐγγράφα τῆς ἱστορίας τῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν τουρκοκρατία. Α'. Συλλογὴ πρώτη», *Μακεδονικά* 14 (1974), σ. 107-109.

488

1755. Νοταριακὸ ἐγγράφο. Ζάκυνθος.

Φ. Μπουμπουλίδης, «Ἀνέκδοτη ζακυνθινὴ διαθήκη τοῦ ΙΗ' αἰῶνος» στο *Τόμος Τριανταφύλλου*, τ. Α', σ. 258-262.

489

1755-1827. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Δίβρη, Καλάβρυτα, Λιβάρτζι, Σκούπι (Αχαΐα).

Γ. Παπανδρέου, *Καλαβρυτινὴ ἐπετηρὶς ἤτοι πραγματεία περὶ τῆς ἱστορικῆς τῶν Καλαβρύτων ἐπαρχίας*, Ἀθήνα 1906, σ. 323-324, αρ. 1-5.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

